

La por de l'acord amb la Unió Europea

En la tribuna de dimarts passat comentava que Andorra no passa per un bon moment. Deia, i ho repeteixo avui, que la societat està angoixada. Hi ha pors. I molta confusió.

L'actualitat de la setmana passada em referma en aquella convicció.

La premsa del dimarts 21 d'abril es feia ressò de la comparança de Ramon Torrent, catedràtic d'economia de la Universitat de Barcelona que a l'aixopluc de l'Empresa Familiar Andorrana havia pronunciat un al·legat contra el procés de negociació d'un acord d'associació d'Andorra amb la Unió Europea. L'edició d'*El Periòdic d'Andorra* del dia 21 d'abril del 2015 (pàg. 8) ens deia que Ramon Torrent havia presentat una ponència "on explicava els riscos i les oportunitats sobre el futur acord d'associació d'Andorra amb la Unió Europea". I ens deia que la posició del professor havia estat "bastant escèptica, ja que va posar en dubte la idoneïtat de negociar aquest acord amb la UE i, en canvi, va apuntar els beneficis que pot aportar per a Andorra ser membre de l'Organització Mundial del Comerç (OMC)". Una posició que el redactor d'*El Periòdic d'Andorra* definia de "radicalitzada".

També dimarts passat l'edició del BonDia es feia ressò de la ponència del catedràtic Ramon Torrent assenyalant que dubtava que l'acord d'associació amb la Unió Europea sigui la fórmula idònia per a Andorra a l'hora de redefinir les seves relacions econòmiques amb l'exterior.

La sorpresa no ha estat pas l'opinió del catedràtic Torrent, que en els darrers anys ja s'havia manifestat en una línia similar, ni el fet que ho hagi proclamat en un fòrum tradicionalment reticent a l'acostament a Europa, a la transparència i a l'homologació de l'activitat econòmica amb l'entorn europeu com acostuma a ser l'Empresa Familiar Andorrana, la secretaria tècnica de la qual és devota de tot el que pugui perllongar l'*statu quo*.

La sorpresa –relativa val a dir-ho– ha arribat del representant del

Govern de DA en aquell acte.

El ministre Jordi Alcobé va declarar després d'escoltar la ponència que el Govern està "d'acord amb la visió de Torrent perquè som conscients de les nostres limitacions..." Tota una confessió!

Aquesta proclama de l'EFA per fer por de l'acord d'associació i la benedicció del Govern expressada immediatament després pel ministre Alcobé, ens fan veure que hi ha un retrocés evident en el procés d'acostament a la Unió Europea.

Els recents nomenaments d'alts càrrecs del Govern ja suposaven un toc d'atenció quant a la continuïtat del procés. Que just a l'inici de les negociacions es faci tornar a Andorra l'ambaixadora que havia seguit la negociació de l'Acord Monetari amb la Unió Europea i que havia estat des de l'any 2009 seguint l'acceleració del procés de petició d'un acord per accedir al mercat interior ja era un mal senyal. Que ara el ministre Alcobé manifesti públicament la seva coincidència amb l'Empresa Familiar Andorrana per frenar el procés esdevé un senyal inequívoc que l'acostament a Europa s'atura a Brussel·les, mentre que s'accelera a Andorra la Vella –i a Sant Julià de Lòria– un altre acostament, el de demòcrates i liberals.

Durant la passada campanya electoral els liberals no van pas dissimular la seva posició totalment escèptica enfront –sí, enfront– del procés de negociació d'un acord d'associació amb la Unió Europea. A Sant Julià preocupava –equivocadament, val a dir-ho– que es posés en qüestió la situació especial del tractament dels productes tabaquers en l'actual acord duaner amb la Unió Europea.

I això condicionava la posició liberal. La instal·lació del nou Consell General ha fet tornar a primera línia l'escepticisme.

Josep Pintat no para de mostrar-se totalment inquiet i preocupat per aquest procés. El president dels liberals, Jordi Gallardo, no amagava el diumenge 29 de març, al *Diari d'Andorra* (pàg. 12),

els recels que tenen els liberals davant la recentment iniciada negociació amb la Unió Europea.

I aquí és on es configura el nou acostament liberal-demòcrata.

Tot just comença la legislatura i el Govern d'Antoni Martí ja torna a fer el contrari del que havia promès. Quina llàstima! I quina manca de paraula! En endinsem en un procés d'encarcarament i d'empetitiment.

A SDP no hem canviat d'opinió.

Estem convençuts que Europa és una realitat que és aquí i seguirà aquí ho vulguem o no. Convé reforçar la relació amb Europa, amb el millor acord d'associació possible, per ajudar la nostra economia. Europa no ens necessita, però nosaltres ho tindrem difícil si ens girem d'esquena.

El futur del nostre país depèn en gran mesura de com arribem a integrar Europa en la nostra societat i com la nostra societat integrarà Europa. Les perspectives de partida són bones, però hem de saber agafar aquest tren que passa i no hem de permetre que alguns el facin descarrilar per irresponsabilitat. Europa ens fa sense nosaltres, però nosaltres no podem fer sense Europa.

Europa és una font d'oportunitats per als empresaris, autònoms i treballadors, que podran accedir al mercat únic en condicions favorables. També és una oportunitat per als joves de poder estudiar i treballar en tot l'espai de la Unió Europea en igualtat de condicions amb els joves dels estats membres.

Finalment, l'obertura que això suposarà també facilitarà l'arribada de més inversions estrangeres productives, que dinamitzaran l'economia.

Aquesta és la nostra proposta, formulada des de la responsabilitat. Sense por.